

Лист Патріярха Варфоломія (ст. 3-тя) до Патріярха Алексея
(переклад з англійського).

“Поп’яте, певно, що до деякої міри ми можемо розуміти побоювання Вашої Святости і Вашого Священного Синоду, відносно наслідків, що полагодження [справи] українців у діаспорі могло б евентуально мати на загальну ситуацію в Україні, якщо б не було пороблено відповідних заходів. Під тим оглядом бажаємо Вас запевнити, що введення в канонічний порядок Православної Церкви під омофор Вселенського Патріярха українських громад, в кінцевому висліді, ми віримо, буде корисним для відносин між Найсвятішою Церквою Росії і вірними в Україні. А це тому, що з одної сторони, ті прийняті [під наш омофор] були зобов’язані формально заявити, що вони не будуть добиватися автокефалії Українській Церкві, ані навіть частки її, методами “автокефалістів”, які оперують всіма можливими шляхами /методами/. З другого ж боку їм вже неможливо співпрацювати або спілкуватися із схизматицькими українськими групами, які не є в спільноті Православної Церкви, не заподіявши шкоди самим собі, якщо для них ще дійсний принцип ‘спілкування прийнятих у канонічну спільноту з іншими’ - неприйнятими, рівнозначне із позбавленням їх причастности в церковній громаді’.”

11 липня 1995 року

Вашої Святости улюблений брат у
Христі:
Варфоломій Константинопольський.

Справлений текст.